

Rede for ved Sagens første Behandling, ved hvilken jeg overhovedet har svaret paa det allermeste af det, der nu er kommet frem under anden og tredje Behandling, bl. a. paa alt det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her fremførte om den foreløbige Betænkning fra Industriudvalget, udtrykkelig ledsaget af en Bemærkning om, at der vilde komme den endelige Betænkning. Ogsaa alt det er der gjort Rede for fra min Side ved første Behandling. Det ærede Medlem Hr. Holstein har ogsaa fuldkommen Ret i, at hvis dette Forslag ikke betød stort — slét intet betød, er der endog sagt, et sølle Forslag, siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu; jeg kan dog ikke undlade stadig at bemærke, at disse Ord, der er ret haanlige, ikke i første Linie rammer mig, men i første Linie rammer Arbejdsudvalgets Medlemmer, bl. a. Næstformanden i Arbejdsgiverforeningen —, er det en ejendommelig Politik, en besynderlig Taktik, at man vil forkaste dette Forslag pure. Jeg synes, det var en saa langt klogere Politik fra de Herrer Side at lade Forslaget blive gennemført, for at Kendsgernerne kunde vise, hvor lidt det betyder. Men saa vilde der ganske vist ogsaa komme en ubehjælpelig indre Modsigelse i de Herrer Standpunkt. Venstres og de Konservatives Stilling i disse Sager er jo, at Forslaget er et nederdrægtigt Forsøg paa at ødelægge og sabotere den bestaaende Nødhjælpslovgivning; men hvis Forslaget intet betyder, hvorledes kan det saa betyde en Sabotering af den bestaaende Lovgivning. Det har Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.), allerede klart og tydeligt gjort opmærksom paa. Jeg har fulgt Arbejdsudvalgets Indstilling. Hvad andet skulde jeg have gjort, hvis jeg ikke vilde have drevet rent agitatorisk, rent demonstrativ Politik? Der blev under Finanslovforhandlingen fra et æret Medlems Side spurgt, om jeg havde givet Arbejdsudvalget en Instruks. Jeg kan herpaa svare nej, jeg har aldeles ikke givet Arbejdsudvalget nogen Instruks, hverken skriftlig eller mundtlig; Arbejdsudvalget har arbejdet fuldkommen frit. Enhver upartisk og objektiv Iagttagere vil sikkert sige, at netop Betænkningen er et Vidnesbyrd om, at Arbejdsudvalget har arbejdet frit og objektivt og sagligt. Hvorfor skulde de Folk, der sidder dér, fra Lyngsle til Einar Jørgensen, fra den gamle Arbejdsdirektør til den nye, ikke arbejde ganske sagligt? Og jeg har fulgt denne saglige Indstilling. Derfor har jeg netop ikke villet drive Partipolitik eller Agitationspolitik eller Demonstrationspoli-

tik. Det er de Herrer i Venstre og det konservative Folkeparti, der vil gøre Partipolitik ud af Sagen.

De Herrer henviser til de 20 Mill. Kr., som ikke er 20 Millioner, som efter Statusopgørelsen er Formue af ikke 17 Mill. Kr. og en effektiv Kassebeholdning af 11½ Mill. Kr. Maa jeg gøre opmærksom paa, at selve Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924, deres egen Ministers eget Værk, forudsætter en normal Størrelse af Arbejdsløshedsfonden af mellem 20 og 30 Mill. Kr. (Afbrydelse: Nej!). Ja, de Herrer behøver jo blot at læse denne Lovs § 29, Stykke 3, igennem. Der staar: „Saafremt Fondens Midler maatte stige til et Beløb af over 30 Mill. Kr., skal Indenrigsministeren efter Indstilling fra Arbejdsnævnet foretage en almindelig Nedsættelse af Arbejdsgivernes og Statens Bidrag; men disse skal da atter bringes op til den under Stykke 2 foreskrevne Størrelse, naar Fondens Størrelse er gaaet ned til 20 Mill. Kr.“ Det er ikke til at tage fejl af. Man tænker sig, at Fondens Midler kan gaa op til 30 Mill. Kr.; saa, siger man, har man naaet saa nogenlunde det, som kan være passende, og saa skal Statens og Arbejdsgivernes Bidrag nedsættes, dog maa Midlerne ikke gaa ned under en Sum af 20 Mill. Kr.; hvis det sker, skal Arbejdsgivernes og Statens Bidrag sættes op. Det er ikke til at tage fejl af. Nu har Midlerne endnu ikke naaet de 20 Mill. Kr., langt fra, men nu vil de Herrer væsentlig give Anvisning paa at tømme Fonden det mest mulige. Hvad vil saa ske? Det siger en følgende Paragraf. Det siger § 31, Stykke 5, hvor der staar, at Understøttelsernes Størrelse og Varighed sættes i Forhold til Fondens Midler, hvis der derfor ikke er Midler nok, skal Understøttelsernes Størrelse og Varighed nedsættes. Størrelse og Varighed o. s. v. — de nærmere Bestemmelser for Anvendelsen af Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924 er fastsat gennem en Bekendtgørelse af 31. Marts 1924, udstedt under den forrige Indenrigsminister — skal saa laves om. Understøttelsens Varighed skal altsaa indskrænkes, dens Størrelse sættes ned. Det er Følgen af de Herrer Politik.

Endvidere siger de Herrer af Venstre og det konservative Folkeparti i Udvalgets Betænkning, at de vil ikke gaa med til dette Laan paa 8 Mill. Kr. til kommunale Arbejder, men de kan tænke sig, at Ministrene gaar til Finansudvalgene om enkelte Arbejder, under Forudsætning af, at disse Arbejder gennemføres som Nødhjælpsarbejder. De driver det altsaa saa vidt, at de vil have alle offentlige Arbejder foretaget